

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. oktober 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0030-2637
Dok.: 1236493

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 362 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 362 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren ligeledes enig i, at når platforme redigerer i deres indhold, kan de ikke længere anses som informationstjenester, ligesom de derefter heller ikke kan være ansvarsfrie og i kraft heraf kan omfattes af den danske straffelovs paragraf om medvirken (se U2018B. 113-123)?”

Svar:

Justitsministeriet har i den forbindelse indhentet et bidrag fra Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”E-handelsloven, som gennemfører e-handelsdirektivet, finder anvendelse på informationssamfundstjenester. For at en platform kan være omfattet af ansvarsfritagelsesreglerne i e-handelsloven, skal den pågældende service, som platformen har, kunne betegnes som en informationssamfundstjeneste.

En informationssamfundstjeneste defineres i e-handelsloven som enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

Det er for det første et krav, at tjenesten har et kommercielt sigte. Det betyder, at tjenesten normalt skal leveres mod betaling. Begrebet ”kommercielt sigte” fortolkes meget vidt, og tjenester, som brugere ikke betaler vederlag for, er således også omfattet, hvis tjenesten generelt leveres mod betaling.

Derudover er det et krav, at tjenesten leveres online, f.eks. på internettet.

Endelig er det et krav, at tjenesten leveres på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Information, som udsendes med henblik på at kunne modtages samtidig af et ubegrænset antal modtagere, er ikke omfattet. Der skal ganske lidt til for, at en tjeneste anses som at være leveret på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

Det vil bero på en konkret vurdering, om en tjeneste anses som en informationssamfundstjeneste, og det vil i sidste ende være op til domstolene at afgøre.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ressortmyndighed for e-handelsloven. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har til brug for besvarelsen oplyst, at det er styrelsens vurdering, at online platforme og sociale medier i vidt omfang leverer informationssamfundstjenester. Det afgørende vil således være, om plat-

forme, som redigerer i brugergenereret indhold, er omfattet af ansvarsfritagelsen om oplagring i e-handelsloven. I den forbindelse henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 361 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.”

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at vurderingen af, om et socialt medie, der ikke er omfattet af ansvarsfritagelsen i e-handelsloven, kan ifalde et strafferetligt ansvar for at have videreformidlet strafbart indhold, beror på straffelovens almindelige regler om medvirken og forsæt.

Det følger af straffelovens § 23 om medvirken, at den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Et medvirkensansvar efter straffelovens § 23 forudsætter, at det sociale medie har haft den fornødne tilregnelser i form af forsæt eller uagtsomhed til forbrydelsen, jf. straffelovens § 19.

Hvis der er tale om overtrædelser af straffeloven, vil der som udgangspunkt kun kunne straffes for medvirken, hvis det sociale medie har haft forsæt med hensyn til overtrædelsen. For at kunne straffe en formidler af information for forsætlig medvirken til en forbrydelse, er det således en forudsætning, at formidleren har kendskab til indholdet af den oplagrede information. Hvis det sociale medie alene har ydet teknisk bistand ved at stille platformen til rådighed, og således ikke har kendskab til den konkrete information, kan straf for medvirken som udgangspunkt ikke komme på tale.

Der vil dog efter omstændighederne kunne straffes for forsætlig medvirken, hvis et socialt medie ikke fjerner strafbart materiale fra hjemmesiden, når mediet bliver gjort opmærksom på forholdet.